

Вазовото провикване въ „Кочо“ :

О движенъе славно, о мрачно движенъе,
дни на борба горда. . .

Както и прославата на българската земя въ „Отечество любезно“ и др. Вазови пѣсни—думитѣ, що произнася попъ Матей въ черква за България!

Най-осезателни дири на влияние върху „Кървава пѣсенъ“ безспорно сж оставили „Запискитѣ по българскитѣ възстания“ отъ З. Стояновъ. И не можеше да бжде иначе, щомъ предметъ на Славейковата епопея е срѣдногорското възстание. Безъ да се спирамъ подробно върху всички мѣста, които сочатъ за такива влияния, ще отбележа, че то се чувствува най-силно въ обрисовката на Войводата, чийто първообразъ е Бенковски, тъй хубаво представенъ отъ З. Стояновъ при първата му среща и по-после въ Оборище. Въпрѣки „идеализацията“ у Славейкова, Войводата е много близъкъ — и съ външния си видъ и съ държането си — до първообраза си. Той почти повтаря нѣкои думи на Бенковски: „Петъ хиляди чакмака да видя напреде си единъ пжтъ, ще се успокоя“ — казваше той“. Въ „Кървава пѣсенъ“ :

Докле не станатъ тукъ петъ хиляди чакмаци,
не ще заиграй хоро на турски гробъ.

„Хиляди пжти щѣхъ да бжда по-благодаренъ, братя, ако бѣхте ме предали тогава на турцитѣ, отколкото да слушамъ сега, да бжда свидетелъ да гледамъ, че нѣматъ на мене и на моитѣ другари апостоли за пара довѣрие“.